

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşler,

Hepimizin bildiği firavun olayı Kur'an-ı Kerim'de çok yoğun bir şekilde anlatılır. Neredeyse Kur'an-ı Kerim'in bizim zamanımızın, yani Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in zamanının firavunundan belki on defa daha fazla Musa aleyhisselamın firavunu anlatılır.

Allah'ın kitabı hikmetli olmayan hiçbir işe müsait değildir. Eğer Kur'an bir işi, bir olayı bir üslupta anlatıyorsa o hikmete en uygun olan demektir. Firavun kıssası defalarca farklı olaylarla Kur'an-ı Kerim'de anlatılıyorsa, sonra da Kur'an-ı Kerim'in her okunan harfine Allah şu kadar sevap vaat ediyorsa bundan ne anlaşılır? Mümin bir ders kitabı olarak, bir öğüt kitabı olarak Kur'an-ı Kerim'i okuduğuna göre kendisine Allah ders olarak öğütlediği bu Kur'an'a farklı yerlerde farklı açılardan yerleştirdiği firavun üzerinden de ders veriyor demektir.

Sadece bir peygambere, bir zalimin yaptığı işkenceler açısından firavun olayını ele almak doğru değildir. Evet firavun deyince akla Musa aleyhisselam gelir, Harun aleyhisselam gelir. Bu doğrudur. Ancak Musa aleyhisselam ile zalim firavunun bulunduğu yerlerde kıyamete kadar imanla, küfrün bulunduğu her yer için örnekler vardır. Eğer Musa aleyhisselam ve ona iman edenlerin firavunla karşılaşmaları, Haman'la, Karun'la karşılaşmaları Allah'ın onları imtihan etmek, kulluk sürecini yaşatmak için murat ettiği bir şey ise eğer, o zaman kulluk imtihanı içinde olduğunu bilen her mümin için firavunda, Karun'da, Haman'da, Ebu Cehil'de, her birinde, Nemrut'ta önemli dersler kıyamete kadar vardır. Şimdi Musa aleyhisselam ile firavunun Kur'an-ı Kerim'de anlatıldığı ayetlerden bir grup ayeti alacağız. Adeta firavunun Musa aleyhisselama karşı güttüğü politikayı özetleyen ayetler. Musa aleyhisselamın bir peygamber olarak nasıl Allah'a sığındığını gösteren ayetler ve Allah Teâlâ'nın zalim, despot bir yöneticinin zulmüne karşı kulluk yapamadığını, gerekli imanı tavırlarını ortaya koyamadığını söyleyen peygamberine ne cevap verdiğini göreceğiz.

Kıyamet gününe kadar “ben Allah'a iman ettim, peygamberine iman ettim ve mümin olarak cennete girmek istiyorum” diyen herkesin ölçülerinden bir ölçüyü Allah, Kur'an-ı Kerim'e yerleştirmiş. Eğer Kur'an-ı Kerim bunu bir tarih olayı olarak, firavunun yaptığı zulümlerden bir zulüm olarak, sadece tarih olsun diye bize anlatıyorsa bizimle ilgili değil. Ama Kur'an tarih kitabı değil. Namazda okunuyor. Tefsiri okunuyor, meali okunuyor, Kur'an ibadet kitabı, ibret kitabı, amel kitabı. Allah Kur'an'a ne yerleştirmişse o bizim içindir. Bu fani âlemden Musa aleyhisselam da gitti, firavun da gitti, Karun da gitti. Onlara Kur'an'ın inmesinin bir gereği yok.

Kur'an yeni Karunlar türemesin diye inmiştir. Yeni firavunlar olmasın diye inmiştir. Musa aleyhisselamın peşinden gidecekler yalnız ve çaresiz kalmasınlar diye inmiş bir kitaptır. Musa aleyhisselamın nasıl bir işkence ortamıyla karşılaşmış ve çaresiz kaldığını hepimiz biliyoruz. Yunus suresinin 83. ayetinden itibaren Musa aleyhisselamın karşılaştığı bu olayı Allah Teâlâ'nın nasıl anlattığını ve Musa aleyhisselamın çıkış yolunu nerede gösterdiğini görüyoruz. Beraber mealinden dinleyeceğiz. Tekrar ediyorum arkadaşlar, Kur'an-ı Kerim'i Yusuf aleyhisselamın Züleyha'dan gördüğü filan sahneden söz eden hikâye kitabı zannedenler, ateşe atılan bir peygamberin hikâyesini anlatan kitap olarak zannederler. Ve kendisini ateşe atılmaya ve bir gün Allah için hicrete ve bir gün bir harama düşmeme uğruna, zindanlara düşmeye razı olma yönünde örnek derslerin kitabı olarak göremeyenler, Kur'an-ı Kerim'i sadece ölüle okunacak kitap olarak görüyorlar demektir. Bundan Allah'a sığınırız. Kur'an ölü kitabı değil, müminin hayat kitabıdır. Bu mantıkla Yunus suresinin 83. ayetinden itibaren Musa aleyhisselamın çaresizliğine Allah'ın hangi çareyi gösterdiğini, bir peygamberi nasıl yönlendirdiğini beraber görelim. 83. ayetten 87. ayetin sonuna kadar okuyorum.

“Firavun ve ileri gelenlerinin kötülük yapması korkusu ile kavminden küçük bir bölümden başkası Musa'ya iman etmedi.” Musa'ya iman edenler azınlıkmişler. Neden? Firavunun işkencesinden korkuyorlarmış. İş gücü kaybetmekten, sürgünden, hapisten korkmuşlar.

“Çünkü firavun o yerde zorba bir kişi idi. O gerçekten aşırı gidenlerdendi. Musa dedi ki ey kavmim, eğer siz gerçekten Allah'a iman etmişseniz, eğer ona teslim olmuş kimseler iseniz, artık sadece Allah'a tevekkül edin.” Korkmayın bu adamdan, dedi. Onlar da yani Musa'ya iman eden o küçük grup dediler ki; “biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz, bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma, bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar.” 85. ayetteyiz. Musa aleyhisselam baktı ki iman edenler çoğalmayacak. Neden? Sürgünden, işini kaybetmekten, memurluktan atılmaktan korkmuş hepsi. 3 kişi 5 kişi iman etmişler. Bunun üzerine Musa aleyhisselam ‘bari bunlar sağlam kalsınlar’ diye düşünmüş. Korkmayın bu adamdan, tevekkül edin Allah'a, diye nasihatte bulunmuş. O azıcık grup da ellerini açmışlar, Rabbimiz biz senden başkasına tevekkül etmiyoruz, tamam kabul ettik her şeye razıyız deyip Allah'a sığınmışlar.

Sokaklara firavun hâkim, sisteme firavun hâkim, ekonomiye firavun hâkim hatta aile planlaması bile onun talimatıyla ve onun istediği gibi yapılıyor. Kız doğmasına izin veriyor, erkek doğunca öldürüyor. Bu derece vatandaşına hâkim bir devletin başında firavun. Ama azıcık bir grup teslimiyeti kabul ettiler Allah'a. Ne dediler; biz yalnız Allah'a tevekkül ettik, ey Rabbimiz, bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma. Bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar. Dua ediyorlar, işkenceye, toplu katliama karşı korumasını istiyorlar Allah'tan. Bunun üzerine ne buyurmuş Allah Teâlâ; “Musa'ya ve kardeşi Harun'a biz şöyle vahyettik...” Cevap vermiş Allah Teâlâ. “Bizi koru ya Rabbi, bizi bu zalimin eline düşürme, imanımızı koru” diyenlere, Musa'nın ve kardeşi Harun'un ağızından cevap vermiş Allah. Vahyettik, buyurduk ki; “kavminiz için Mısır'da kıblegâh hâline gelmiş evler hazırlayın. Ve evlerinizi namaz kılınacak yerler yapın. Sonra namazı dosdoğru kılın ve peşinden iman edenlere zaferi müjdeleyin.” Musa aleyhisselam da dedi ki: “Ey Rabbimiz, gerçekten sen firavuna ve ileri gelenlerine dünya hayatında nice ziynet ve mallar verdin. Ey Rabbimiz, yolun-

dan saptırsınlar diye mi böyle yaptın? Ey Rabbimiz, sen onların mallarını silip süpür ve kalplerine darlık ver. Çünkü onlar elem dolu azabı görmeyinceye kadar sana iman etmeyecekler.”

Tekrar toparlayalım. Allah ne buyuruyor Yunus suresinin 83. ayetinde; firavunun bas-kısından korktular, iman etmediler. İşlerini güçlerini kaybetmemek için. Çok az kimse iman etti. Musa aleyhisselam anladı ki bunlar iman etmeyecekler, bu sefer iman edenleri kucağına alıp Allah’a sığındı. Bizi bu hainden kurtar ya Rabbi, bizi bu sistem çökertmesin, diye. Allah da onların bu kendisine sığınmasına karşılık, cevap olarak iki şey istedi onlardan:

- 1- Herkes evini kiblegâh edinsin.
- 2- Namazın hakkını verin ve müjdemo bekleyin.

Sonra peygamberi Musa'nın lisanından Allah Teâlâ bu mantığı bu hâle getiren temel sorunu dillendiriyor. Sorun ne? Neden azıcık bir grup iman ediyor? Bu sorunun cevabını Musa aleyhisselam cevaplandırıyor: Çünkü bu adamların elinde çok mal var. Bütün ticaret merkezleri bu adamlara çalışıyor. Mal bunların elinde olduğu için bunlar güçlü. Silah değil, dikkat edin, maldan dolayı güçlü bu adamlar. Bu adamın, firavun ve adamlarının elinde hayatın dekoratif yönleri var. Çok zıynetli bu adamlar. Şık giyiniyor, şık evlerde oturuyor, şık atlara biniyor. Dolaşırken yakışıklı. Gezerken zengin. Kullanırken lüks kullanıyor. Mümin ise fakirlik ve sefalet içerisinde. O sefalet içerisinde sürünen mümin veya imana gelmek isteyen mümin aday, bu ticaret merkezlerine hâkim olan, her şeyin lüksünü, kalitesini kullananlara bakıp sefalet içerisinde yaşayan müminlerin arasına katılmak istemiyor. Batır bunların malını Rabbim, batır da iman etsinler, diyor.

Musa aleyhisselamın gördüğü kurtuluş reçetesi, bu adamların elindeki hayatı dekoratif hâle getiren, güzel zıynetli hâle getiren görüntüyü ve ellerindeki para gücünü yok et Allah'ım, diyor. Peygamber olarak, ulu'l-azm peygamberlerden biri olarak onun aklının aldığı şey, bu adamların bu malların elinden batıp gitmesi lazım. Yoksa ben kimsenin imanını sağlayamayacağım. Ama buna karşılık Allah Teâlâ'nın kurtuluş olarak gösterdiği şey, ordularınızı kurun, cihada hazır olun, bu adamları imha edin şeklinde değil. Eğer; bütün sistemler firavunun elinde ve firavun istediğini yapmaya muktedirse, sadece kıyafetindeki şıklıktan dolayı, insanlar onun bindiği faytondan dolayı, insanlar onun ve adamlarının, onun kapıcısının, onun korumalarının bile girdiği çıktığı lüks evlerden etkilenip de fakir kalacak bir hâlde, malını Allah için infak edebilecekleri bir hâlde mümin olmayı tercih etmediklerini görünce Allah'ın göndermiş olduğu reçete ile Allah'ın peygamberi Musa aleyhisselamın zannettiği kurtuluş farklı.

Musa aleyhisselam; bu adam gebersin gitsin, elinden mallar gitsin, herkes iman eder demiş, düşünmüş. Kur'an-ı Kerim'de görüyoruz. Allah Teâlâ ise kurtuluşu firavunun helak olmasında değil, firavunun elindeki malların iman edenlerin eline geçmesinde değil, iman edenlerin evlerinin kiblegâh ev hâline gelmesinde görmüş. Eğer samimi bir şekilde “bizi bu adamdan kurtar ya Rabbi” diye sığındıysanız, “Rabbim bizi bu adamın eline düşürme, rahmetinle bizi bu adamdan kuru dediler.” Koruma talebinde bulundular Allah'tan. Allah da “ben sizi koruyamam” demedi elbette. Ama korumanın sebeplerini, çarelerini gösterdi. Firavundan, zulümden, mal hegemonyasından, ticarete hâkim olanların elinden kurtulmanın yegâne çaresi, evleri kiblegâh etmektir.

Kıblegâh ne demek kardeşler? Kıblegâh, namaz ortamı hâline gelmiş ev demektir. Namaz gibi insanın yöneldiği merkez demektir. Biz bunu bugünkü Türkçe'yle kullanırsak “eviniz kıbleniz olsun”, Türkçesi böyle. Tam Türkçesi böyle; eviniz kıbleniz olsun.

Firavun ordusuyla, ticaretiyle, sahile, Nil nehrine, insanlara... her şeye hükümlan olmasına karşı siz çalışmanızı, eğitimi bütünü odağınızı evinize çevirin. Allah buyurmuştur. “Sonra da evlerinizde namazın hakkını verin.” Namaz kılın, değil. “Namaz kıl” yok Kur'an'da zaten. “Namazı ikame edin, namazı dimdik ayakta tutun”, sancak gibi ayakta dursun namaz. Evini kıblesi edinmiş, yani ana hedefi, ana gayesi yaşadığı ev hâline gelmiş, o evde namazın hakkını vermiş müminlere Allah'ın zaferini müjdele.

Kardeşler, Kur'an-ı Kerim'in Yunus suresinin 83. ayetinden itibaren dinledik. Kur'an sosyolojik teorilerden söz etmiyor. Siyasî, sanal toplum mühendisliğini anlatmıyor. Levh-i mahfuzda Allah'ın, kullarının kurtuluşu için çizdiği planı anlatıyor. Eğer bir gün yeryüzünü yine ellerinde ticareti, parayı bulundurdıkları için insanları şeytana kulluğa teşvik edenlerin ağalığı ve hükümlanlığı yüzünden müminler çocuk yetiştiremez, Allah'a kulluk etmekte zorlanırlar, peygamberlerinin peşinden gitmekte zorlanırlarsa, sünneti yaşamak ayıp hâline gelirse, Müslüman'ın kıyafetinden yiyip içeceğine kadar her şeyde gırtlığına kadar sıkışık bir gün olursa yeryüzünde, becerip de “Rabbimiz, bizi bu kapitalizmden, bu yeryüzünün yeni globalleşmiş yapısından kurtar. Kulluğunda bizi muvaffak kıl. Bizi iman ehli olarak huzuruna geleceğimiz amellerle donat” diye dua edecek olurlarsa –ki bunu yapacak kimseler azınlıktırlar, kitleler bunu yapamazlar hiçbir zaman çünkü onlar iş kaybetmekten, aş kaybetmekten, sürünmekten, başka bir şehre eşyalarını toplayıp yeni bir eve taşınmaktan hep korkarlar. Kitleler hep korkar ama bir grup İsrailoğulları gibi azınlık milletten bile olsa, onlardan bile olsa bir grup, peygamberin davasını gütmeye, sünnet ‘ayıp’ bile olsa, sünnet sempatik görülmemiş olsa bile peygamberin peşinden gitmeye hazırdırlar.

Eğer bir gün onlar Allaha dilekçe sunup da “bizi bu kapitalizmin şerrinden, bu her sokak başında mantar gibi bitmeye başlayan alışveriş merkezlerinin şerrinden koru ya Rabbi” diyecek olurlarsa Kur'an kıyamete kadar iman eden herkese evlerini adres göstermiştir. Herkes evlerinin kıymetini bilsin. Bu alenen şu demektir: Eğer iman diye bir davan varsa senin, çocuklarını mümin olarak yetiştirmek diye bir heyecanın varsa, çare Müslümanlar'ın özel okul açması değildir. Çare camileri çoğaltmak değildir. Çare bol bol Kur'an kursu açmak değildir. Çare miting yapmak değildir. Çare medyada değildir. Çare herkesin evini kible edinmesindedir. Herkes evini kurtaracak. Saldırılarından, baskınlardan evini kurtaracaksın. Evini kurtaranları, o evlerde namazın hakkını vermeleri hâlinde Allah kurtaracak. Bu böyle.

Kur'an'ın reçetesi budur. Ekonomi için de reçete budur, iman için de reçete budur. Ve bu reçete herhangi bir yorum üzerine kurulu değildir. Mesela filan ayetten filan müfessirin çıkardığı kanaatleri söylemiyorum. Allah'ın herhangi bir yoruma, müfessirin sözüne, muhaddisin teviline, fakihin içtihadına gerek bırakmayacak kadar açık ve net bir şekilde gösterdiği reçeteyi okuyoruz: “Eviniz kıbleniz olsun.” Bunun için doğurduğun çocuğu Kur'an kursuna, Müslümanlar'ın kurduğu özel kolejlere gönderip, bir de imam hatibe gönderip mücahit yapacağın şeklinde sanal bir hayal kurma, çünkü bu senin beşer olarak varsayımın. Ama seni yaratan Allah; mümin, mücahit, muvahhit bir şekilde yaşayıp çocuklarını da o şekilde yetiştirme-

nin çaresi olarak sana sadece evi gösteriyor. Kibleleşmiş evin olacak, evin kible olacak senin.

Bu ne demek; dünyanın neresine gidersen git, evin senin gözünün önünde duracak. O evin betonu, saten boyası filan değil, evdeki ruh hâlin, çocuğunla, evde yaşayan annenle, babanla, o insanlar olarak o ruh 24 saat seni istila etmiş olacak. Bu neyi gösteriyor; “bizi firavun gibi cehenneme değil, senin iman eden kullarının cennetine koy ya Rabbi” diyenlere Allah, en yakın cennet adresi olarak nereyi gösterdi; evleriniz. Yapın bir mescit, orada secdeye kapanın demedi. Çekin kılıçlarınızı, ölenleriniz şehittir hepinizi cennete aldım demedi. Kuru kuruya ölün de demedi. Evlerinize kapanın, madem bu evler kible oldu; daha yemek yok, yatak odaları yok, banyo yok, guslü gerektirmek yok, guslü gerektirecek iş yapmak yok, çünkü Allah’ın cennetin adresi olarak gösterdiği bir evde böyle şeyler olur mu? Değil efendim. Öyle değil. Evlerinizde ana ölçü, namazın ikame edilip edilmediği olsun. Namazı kılmak değil ama namazın ikamesi, namazın hakkının verilmesi. Namazın hakkı verilen bir ev olsun, o evi de gözünün önünden ayırma; cennete en yakın adres evdir.

“Hepiniz Mescid-i Aksa’da toplanın” diyebilirdi Allah ve bize Kâbe’nin etrafında tavaf eden müminler olarak “Hepiniz Medine’ye sığının, hepiniz Mekke’ye sığının. Hira’dan, Sevr’den ziyarete başlayın” diyebilirdi. Bu ayet bize de okunuyor. Kurtuluş isteyen evine sığının buyuruyor. Biz Kur’an’ı bunun için okuyoruz. Yunus suresinin 83. ayetinden itibaren Allah yol gösteriyor, o yolu gördük.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in bir hadis-i şerifini ikinci kurtuluş formülü olarak alıyoruz. Buyuruyor ki: “Kimin damı başına çökmeyen bir evi varsa, bir evin varsa, bedeninde bir sakatlığın yoksa, bir günlük yiyeceğin de mutfağında varsa dünya senindir gibi bil.” Bu da ikinci formül. Dünyanın sahibi olmak kadar mutlu ve huzurlu ve gözleri aydınlık bir mümin olmayı sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz, Tirmizî’nin ve İbni Mace’nin rivayet ettiği bu hadiste kaç şeye bağlıyor; üç şeye bağlıyor:

- 1- Bir evin olsun, evinde de damın başına çökmesin.
- 2- Sakatlığın olmasın, bedenin sağlam olsun.
- 3- Bir günlük yiyeceğin mutfağında bulunsun. 24 saatlik yiyeceğin.

Sen dünyanın en mutlu insanısın o zaman. Bu da Peygamber öğüdü, aleyhisselam.

Kardeşler, Ukbe bin Amr isimli sahabi, Efendimiz’e gelmiş. “Ya Resûlallah” demiş, “ben cehennemden kurtulmak istiyorum.” Bana yol göster diyor. Musa aleyhisselam ile beraber Allah’a sığınan o azınlık müminler de “Bizi kurtar ya Rabbi” demişti. Rahmetinle kabul buyur demişti. Ukbe isimli sahabi de “ben cehennemden kurtulmak istiyorum ya Resûlallah” diyor. Mümin, mümin olduğu için gelip Peygamber aleyhisselamın huzurunda zaten bulunuyor. Şimdi saydığı şeylere dikkat edin. Bir müminin cehennemden kurtulmak için neler yapması lazım. Her gün bir hatim, on bin salavat, yirmi bin kelime-i tevhit, evinin yarısını sadaka vermek... böyle şeyler mi saymış acaba Peygamber Efendimiz, cehennemden kurtulmak isteyen Ukbe bin Amr’a?

Yol gösteriyor, bakınız ne buyuruyor: “Diline sahip ol, evinin kıymetini bil, günah işleyince tövbe et.” Tirmizî’den hadis i şerif okuyoruz arkadaşlar. “Beni cehennemden kurtar ya Resûlallah” diyor. Büyük bir hedef, büyük bir gaye istiyor. Diline sahip ol, evinin kıymetini bil, günahına tövbe et. Çocuğumu cehenneme düşmeyen çocuk olarak yetiştirmek istiyorum. Dilini koru, ev çocuğu olsun, günah işleyince tövbe edecek mantığı olsun. Bu, şüphesiz namaz kılmasan da olur, zekât vermesen de olur, cihatla ilgilenmesen de olur demek değil herhâlde. Ama bunları yapmadıktan sonra ne namazı hakkıyla kılabilirsin ne gerçek cihadı yapabilirsin. Yapsan da elinde kalır onlar. Ağzına hâkim olmazsan, dilini koruyamazsan bir kelime ile cehennemlik olur gidersin. Evinin kıymetini bilmedikçe de kış günü sahrada soba kurmuş gibi bir türlü ısınamazsın sen. Günahlardan korunamazsın. “Bu günahların bulunduğu ortamı düzeltin, yeryüzünde kâfir kalmasın, şirk kalmasın, zina kalmasın, alkol kalmasın; girin cennete de cehennemden kurtulun” demiyor. Sen diline hâkim ol, sen evine sahip çık, evinin kıymetini bil ve geçmiş günahlarından da tövbe et, Rabbine cennetlik olarak kavuş. Musa aleyhisselam ve onun yanındaki iman eden küçük grup, biz firavunla değil seninle olmak istiyoruz ya Rabbi, kabul buyur bizi deyince, gidin bir camiye doluşun, hemen bir Tevrat medresesi kurun demedi Allah. Evlerinizi kıbleleştirin, evlerinizde göreyim sizi evlerinizde.

Vakıftaki veya filan toplantıdaki, ders meclisindeki, zikir meclisindeki gözyaşlarıyla değil, seni evinde görmek istiyor Allah. Senin delikanlılığın, imanın, ehl-i zikir olduğun, takva olduğun evinde belli olsun. Evinde bir göreyim. Evinizi bir göreyim Allah buyuruyor. Evinizi bir izleyeyim. Ev. Musa aleyhisselam ve beraberindekiler çare istediler, evinizde göreyim sizi Allah buyurdu. Ukbe bin Amr “bana cehennemden kurtuluşu göster ya Resûlallah” dedi. Evinde göreyim seni diye cevap verdi. İmanını evinde göreyim. Camide herkes ağlarken sen de ağlamış olabilirsin. 30-40 kişinin zikriyle beraber senin de dilin bülbüller gibi dönebilir. Evde görelim seni. Ev derken, kapısını açıp içeri girip, sonra içerden kilitlediğin dört duvar mı? Hayır efendim. Baba olarak bulunduğun yer ev demek. Anne olarak bulunduğun yer ev demek. Kız çocuğu, erkek çocuğu olarak bulunduğun o ortam ev demek. Yani senin borunun öttüğü yerde ne ses çıkarıyorsun onu görmek ister Allah. Yorganını rahatça başına çektiğin yatak odadaki hâlini görmek ister Allah. Kadın olarak, erkek olarak istediğini yapma hâlinde, kimsenin sana bir şey demeyeceği yerde ne yapacağını görmek ister Allah.

Yoksa Allah biliyor ki caminin içinde kimse sigara içmez zaten. Bir tarikat meclisinde, bir zikir meclisinde kimsenin kimseye sövmeyeceğini Allah biliyor zaten. Veya bir vakıf toplantısında kimsenin elini kaldırıp çocuğunu dövmeyeceğini biliyor Allah zaten. Evde de sabredip etmeyeceğini görmek istiyor. Müslümanlar bir cami derneği kurmuşlar, sen de orada oturmuşsun veya hanımlar, Müslümanlar için bir medrese açmışlar, sen de oraya gitmişsin; herhâlde kulağına müzik aletini takıp müzik dinlemeyeceğini Allah biliyor zaten. Ama evde bulaşık yıkarken boş durmayayım diye müzik dinleyip dinlemeyeceğini görmek ister Allah. Banyoda çıplak vaziyette yıkanırken bile o gözleri görenin seni görüp görmediğinin şuurunda olup olmadığına bakacak Allah. Evlerimiz kadar izlendiğimiz, cami değil, Kâbe’de bile yoktur. Çünkü işte Kur’an, Musa aleyhisselama Allah’a gitmek isteyen, cennetlik adam olarak ölmek istiyoruz diyenlerin puanlamasının nerede yapılacağını gösterdi. Ukbe bin Amr; cehennemden kurtulmak istiyorum ya Resûlallah, ben kurtulan mümin olmak istiyorum deyince Resûlullah Efendimiz ona kurtuluş yolunu gösterdi.

Üç şeye dikkat ediyoruz. Üç şeyin üçü de camilerle ilgili değil. Özel kolejlerle ilgili değil. Kur'an kursları, imam hatiplerle ilgili değil. Vakıflarla, derneklerle ilgili değil. Zikir meclisleriyle, hatim törenleriyle, teravîh namazları ile ilgili değil. Kurtuluş nerede ya Resûlallah, sorusuna ne cevap veriyor; sık sık umreye git demiyor. Diline hâkim ol, dil. Dil en çok evde serbest. Evinin kıymetini bil Allah'tan başka bir nimet isteme. Senin hanımınla, kocanla, çocuklarınla, annenle, babanla huzur içerisinde oturduğun ve istediğin zaman açıp Kur'an, hadis okuyabileceğin, istediğin gibi fıkıh öğrenebileceğin, bir jandarmanın, bir işgal ordusunun dipçiği altında olmadığın evinde bulamadığın Allah'ı sen zikir meclisinde de bulamazsın. Her hafta, her ay, her sene defalarca zikir meclisine de gidebilirsin. Şeytan senin zikir meclisine katılmadan hiç rahatsız olmaz. Doldurup doldurup evin koridorunda nasıl olsa boşaltacaksın onları, ondan hiç rahatsız olmaz. Orda zikrediyorsun, burada film ediyorsun.

Çünkü akşam dönüp kapısını kapattığın yerde kimsin; Allah seni orada görmek istiyor. Bizim çocuklarımızın, hatta eşlerimizin iyi mümin olmaları için, Allah'ın rızasını kazanır hâlde olmaları için onlara takdir ettiğimiz şey mesela vakıflar, özel okullar, yaz programları... eyvah hâlimize bizim. Hâlbuki yaz tatili olur olmaz şerden uzak tutmak için çocuğunu al, en ücra, insanların en az bulunduğu yayla evin mi var, mezere evin mi var, götür mezradaki evine, iki ay çocuğunla baş başa kal. Dedesiyle baş başa kalsın. Hiçbir melanet, hiçbir rezalet görmeden iki ay geçirmiş olsa orada o çocuk, belki yarım hafız olmasından daha çok şey kazanacak. Çünkü burada hafızlık yaptırdığın çocuk hocasından 10 dakika vakit bulunca elindeki cihazdan yeryüzünün en ücra köşesindeki, Tayvan'daki bilmem neredeki fuhşu izliyor. Hoca "derse oturun" deyince de kapatıp cihazını Kur'an okumaya başlıyor.

Bizim şu kâinatta yapabileceğimiz en büyük hamlemiz firavunun parayı, ticaret merkezlerini, alışveriş merkezlerini elinde güç olarak bulunduranlara karşı yapabileceğimiz en büyük taktik 1 dakikalık olsun onların şerrinden uzak bir yerde yaşamaktır. Kapısını kapatabildiğimiz, penceresinden onların oksijeninin bile girmesine izin vermeyeceğimiz yer en mübarek yerdir. Cami, kiblemiz, namazımız, kurtuluşumuz orasıdır. Bunun için Resûlullah aleyhisselam Efendimiz, evlerinizin kıymetini bilin diye bize vasiyet ederek gitmiştir. Neden biliyor musun.

"İşte Resûlullah budur" deyip gösterebileceğin bir imam bulamayabilirsin. "Yavrum biz Resûlullah'tan 14 asır sonra geldik ama bu bizim camideki görevli onun makamında duruyor" diyeceğin bir adam bulamayabilirsin. Kravatlı, bıyıkları bile olmayan, bırak sakalını bıyıkları bile olmayan, senden önce çıkıp maça yetişmeye çalışan bir adam Ebu Bekir'e mi benzer, Ömer'e mi benzer; bırak Resûlullah'a benzemesini. Ne diyeceksin, garip olabilirsin. Götüreceğin cami bile bulamayabilirsin. Öyle midir değil midir; kendime sorun açmak istemiyorum. Şu Riyâzü's-Salihîn'e benzeyen imamı bulan, ellerini ayaklarını öpsün. Cemaatten sonra camiden çıkıyor. Cemaatten önce mihrabında bekliyor, öyle bir imam buldun, sen bulmuşsun zaten. Yok, camin yok. Saati kolunda hocadan Kur'an öğreniyorsun sen. Saate bakıyor, mesaisi bitti mi Ayete'l-Kürsi'yi bile sonuna kadar okutmaz. Gerisini yarın okuruz der. Mesai bitti. Ondan bereket mi olacak. Onun öğrettiği Kur'an kalplerde nur olur mu? Sıkıntın var.

Lakin bunların hepsini evde telafi ederiz Allah'ın izni ile evimin Ömer'i olurum. Benim gözyaşlı hâlimi gören, benim kıpırdanışlarımı gören, fokur fokur kaynayan beynimi gören "herhâlde Halid ibni Velid de böyleydi" diye baba olarak bana imrenir. Anne olarak bana imrenir. Abla olarak beni örnek alır. Ben camiye hükümrân olamam. Camiye çocuklarını toplayıp götürsen o mezhep miydi bu mezhep miydi, şu fitne miydi, şu caiz miydi, bu haram mıydı... Çocuğun kafası dinden soğur geri gelirsin. Üç vakitten fazla götürsen bu hangi mezhepten, bu hangi kıyafetten, bu şucu mu, bu hangi tarikatçı derken bittin gittin. Din diye ihtilaf öğreteceksin çocuğun yetişme günlerinde. Alırsın çocuğu, kendi kiblegâhında, kendi evinde Resûlullah Efendimiz'in sünnetinin hayranı olarak yetiştirirsin. Ona Riyâzû's-Salihîn'i "bizim temel yaşamız yavrum" diye gösterirsin. Kur'an'ı tutarken titreyen ellerini onun görmesi yeterli.

Kâbe'ye bile götürsen çocuk diyecek ki, amcalardan biri Kur'an'ı yere koymuştu, öbürü şuraya koymuştu, amcanın biri ayağına bastı. Gösterecek iyi manzara Kâbe'de bile bulamayabilirsin. Ama senin evin Kâbeleşince sen istediğin boyayla boyarsın.

Bir hakikate geldik. Nedir bu hakikat? Demek ki Allah bizi Kur'an'ından ve Peygamberi'nden öğrendik ki, evlerimizde görmek istiyor. Vakıf adamlığını, mücahitliğini, abidliğini, zakirliğini, takvanı evinde göster. En bereketli eğitimi evde yapacaksın demektir. Yazın camiye gönderdiğine güvenme. Evde o çocukla beraber okuduğunuz 1 sayfa Kur'an'a, tefsirden okuduğunuz 2 ayetin mealine ve tefsirine güven. Daha bereketli, daha sağlıklı, daha hijyeniktir. Daha Allah'ın nazarına yakın yerlerdir. Sen bankadan artırdığı faizlerle, şüpheli paralarla cami yaptıranların camisinde ne bereket bulacaksınız. Senin helal paranla, temiz ve bereketli paralarınla yaptırdığın gecekondun, minareleri Arş'a kadar yükseliyor zannettiğin camiden daha müessir olabilir. Evet, ağır şeyler söylediğimi biliyorum. Binlerce cami, o camilerdeki görevlileri karşıma aldığımı da biliyorum. Kur'an daha büyük bir şekilde karşımda duruyor çünkü. Hakikat bu.

Evler kira olsun veya bizim kendi paramızla satın aldığımız mülkümüz olsun, emanettir. Sen ortada yoksun da ev nasıl senin oluyor. Yarın seni oradan 4 kişinin çıkarıp çıkarmayacağı belli değil. Bu akşam bile burada durmasın, belediyenin morguna gitsin diyebilecekleri bir şüphe üzerindesin. Çocuğun bile yarın o evde olmayabilir. Ev nasıl senin oluyor? Ne kiralığı ne satın alınmış; ev emanettir. Sahibi de Allah'tır, cellecelâlühü. Dünya dönüp duruyor, bir gün bizi devirmek için dönüp duruyor zaten. Emanetçiyiz. Bu evin sahibi değiliz biz. Emanetçiyiz. Emanetçilik şuurun varsa dikkatli yürü evde. Kiracısın, her yerini matkapla delmeye kalkma. Hangi evlerden bahsediyorum. Duvarlardan değil. O, Allah'ın bizi eşimizle, çocuklarımızla görmek istediği, filmimizin çekildiği, röntgen makinasına ev diyorum ben.

Çocuğuna tutarken mezarda bana sevap gönderecek sevap aletim diye bakıyorsan, o evden söz ediyorum. Evler bizim emanetimizdir ve bizim imtihan yerimizdir arkadaşlar. Evlerde çarçur istediğimizi yapamayız. Senin olmadığın bir yerde, misafir olarak bulunduğu bir yere telefon edip siz de buraya gelin diye başka misafirler çağırabiliyor musun? Hayır. Madem ki ev senin değil, Allah'ın seni makineye koyup filmini çekmek istediği bir yerdir, herkesi misafir etmeyeceksin o evde. Çocuğum kötü bir şey kapar, bunlar bize gelmesin diyeceksin. Kapılarını kapat. Eğer firavun ve onun sistemi elindeki parası, giydiği, kuşandığı lüksü senin

çocuğunu etkilemesin istiyorsan kapını arkadan kapatacaksın. Akrahan bile olsalar girdi çıktıya dikkat edeceksin. Hastalıklı biri girer, neuzübillah, çocuklarını hasta eder. Çünkü sen camide bile kimsenin mezhebini, fırkasını, vesairesini önleyemezsin. Kur'an kursuna gönderirsin, çocuk orada başka bir hastalık kapıp geliyor olabilir. Bir kız kursuna gönder çocuğu, bilmediği bütün taranma çeşitleriyle geri gelsin öbür gün. Üç kız bir araya gelir, yirmi kız bir araya gelir de bunlar akşama kadar kitap okurlar mı? Saçını başını, başörtüsünü gösterir, iyi bir kuaför çırağı olarak geri gelir bir sene sonra. Sen sadece evine hükümrân olabilirsin. Evinin kıymetini bil. Evinin kıymetini bil, diline hâkim ol, günahından tövbe et, kurtuldun Allah'ın izni ile, kurtuldun.

Yatak odasında bir kadınla bir erkeğin helal olarak yapabileceği her şeyi milyon defa yapmış olmamıza rağmen mukaddestir. Evler mukaddestir. Bunun için evlerimizi kem gözlerden, mobilyadan, boyadan, badanadan kurtarmak zorundayız. Şeytanların evlerdeki radar malzemelerini de zannetmeyin ki cinler gelecek, şeytanlara bilgi sızdıracak. O para ile aldığın mobilyadır şeytanın radar aleti, onunla izliyor seni o. Çünkü senin kalbinde sunta, mobilya bulunduğu sürece Allah o kalpte yer bulamıyor. Sen perdeleri gözüne kapattığın sürece, duvarı bile perdelediğin sürece, sen tabağı tabağa, onu da bir tabağa koyup masana koyduğun sürece, tapındığın mutfağın bulunduğu sürece, tapındığın perdelerin, tapındığın halıların, mobilyaya üstüne mobilya, onun üstüne mobilya, üstüne mobilya, üstüne bir örtü koyduğun sürece şeytanın sana Lat, Menat, Uzza diye bir putu getirip "buna secde et" demesi gerekmiyor. Sen hâlâ Ebu Cehil'in Lat'ını, Menat'ını arıyorsun.

Efendi, hanım abla, Lat Menat'ı siliyordun sen biraz önce. Bunun modası geçmiş diye yeni Lat sipariş vermiştin, unuttun mu? Şeytan aptal değildir. Cennet görmüş. Allah ile konuşmuş birisidir şeytan. Kafa çalışıyor şeytanda. Daha henüz Âdem aleyhisselam nasıl tövbe edeceğini bilemezken babamız şeytan oturdu, Allah ile pazarlık etti. "Bunun yüzünden beni cennetten kovuyorsun. Bunun son çocuğu yaşayana kadar izin ver, bunlardan intikam alayım" dedi. Değil mi? Kur'an'dan öğreniyoruz. Allah Teâlâ da ne buyurdu; sana uyacaklar senin olsun dedi. Şeytan akıllı. Babamızın dili çözülmeden şeytan bülbül gibi ötüyordu.

O Ebu Cehil'in önüne keserle yontulmuş bir put koydu, Ebu Cehil o kafada bir adamdı. Nihayetinde babası ölünce analığıyla evlenen cahiliye kafalı bir adam. Ne olacak, ondan o kadar olur. Lakin bu modern çağda şeytan aptal mı, keserle yontulmuş put getirecek. Presten çıkmışını getirir sana onun. Lanyalısını getirir. Parlağını, platinini getiri. Çağa ayak uydurmakta oldukça mahirdir o. İbrahim'i ateşe attırın, dedi. Neden Resûlullah'ı ateşe attırın demedi? Kafası çalışıyor. Bir kere İbrahim ateşe atılınca daha yükseldi, onu anladı. O tuzağa bir daha düşmedi ama biz o tuzağa her sene düşüyoruz. Çünkü babamızdan kurnazdı o.

Kardeşler,

Evlerimiz Rabbimizin nazargâhıdır. Oradan bizi izliyor Allah. Mobilyamız bulunsun. İhtiyaç olan mobilyamız bulunsun. Tabağımız çanağımız bulunsun. Elbette kazanla kafamıza çorba dikecek hâlimiz yok. Lakin 4 nüfuslu bir evde 32 tane kaşığı ne yapacaksın Allah için? Zaten eve bir misafir de aldığın yok senin. Misafir alsan yemeği de dışarıdan sipariş veriyorsun. Plastik kaşık veriyor lokantalar zaten. Ama komşularda var 32'li bir kaşık takımı? Ha, ona bir şey demem tabii, komşuda varsa...

Biz kimse Kur'an kursuna güvenmesin diyoruz. İmam hatiplere güvenmesin. Filan gelişmeye, filan şeye güvenme, evine güven. Evinin kıymetini bil, diyor Resûlullah aleyhisselam. Evinin kıymetini bil. Evimde ben hoca değilim. Âlim aramıyoruz. Kurtuluş, cehennemden kurtuluş arıyoruz. Sana mikrop kapmasın, hastalık bulaşmasın. Ananın doğurduğu gibi, sen taş gibi yaşarsın Allah'ın izniyle. Bu dışarıdan gelen mikroplar bizi harap ediyorlar.

Evlerimiz mukaddestir. Evlerimizde abdestsiz oturmak caizdir, buna rağmen mukaddestir. Bu nedenle biz evlerimizdeki gelişme kadar, evlerimizdeki takvamız kadar, evlerimizdeki aşk, cihat heyecanımız kadar Allah'a yakın olacağız. Gerisi ispatı zor edebiyatlar. Allah yardımcımız olsun.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.